

[Undervisningsministeren.]

ninger i det land, i hvilket den er bestået, svarer til den danske studentereksamens retsvirkninger i Danmark.“

Således lyder den første paragrafs første stykke i denne kongelige anordning, som under forudsætning af kongens approbation og underskrift vil kunne træde i kraft meget snart; den er allerede sendt til underskrift.

Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft har spurgt mig om følgende: Er der fra de tysksprogede skolars side fremført et eneste eksempel på, at nogen dansk myndighed har hindret en tysksproget skole i at fortsætte sin drift? Jeg må herpå svare: nej, men i enkelte tilfælde har skoledirektionerne nægtet at godkende ansættelse af en lærer. Iøvrigt må jeg tilføje, at bestemmelsens karakter utvivlsomt har hindret, at man i visse tilfælde er fremkommet med forslag om læreransættelse, nemlig når man har vidst, at skoledirektionerne ikke har villet anerkende den pågældende.

Andreas Hansen: Jeg vil gerne sige til den højtærede undervisningsminister, at når ministeren har ment, at min ordførertale var ret kølig overfor lovforslaget, skyldes denne kølighedsgad jo ikke mindst den måde, hvorpå mindretallet opfører sig i mindretallets aviser. Men jeg er vel vidende om, at der også i mindretallet findes moderate kredse; det er jo derfor, mit parti har erklæret sig indforstået med at gå med til en fordomsfri behandling af selve lovforslaget.

Må jeg dernæst sige til den højtærede undervisningsminister, at jeg synes, han burde have ventet med at underskrive denne kongelige anordning, der nu skal give adgang til de danske universiteter, så vi også kunne have taget stilling til denne sag i det kommende udvalg.

Frøde Nielsen: Det skal understreges her, at det, som er kærnen og selve hovedprincippet i 1946-loven, nemlig skoleformen, røres der overhovedet ikke ved. Den består vedblivende. Den har vist sig helt nyttig og helt rigtig dernede; den kommer vi ikke bort fra. Derfor siger det sig selv, at det ærede medlem hr. Andreas Hansen med sin udtalelse om, at loven ikke er tænkt som evigt bestående, har sigtet til det, vi behandler her, nemlig tilsynsbestemmelserne. Der er ingen i vort parti, og jeg tror heller ikke ret mange i Nordslesvig, der tænker sig muligheden af, at vi igen

tager spørgsmålet om skoleformen op; den ligger aldeles fast.

Jeg vil understrege, hvad den højtærede undervisningsminister sagde, rettet til det tyske mindretal, om „Der Nordschleswiger“. Også jeg beklager, at man møder så mange røster fra den side, der overhovedet ikke synes at have taget ved lære af det, der er sket. Ufordragelige røster forekommer stadig oftere i det tyske mindretalsblad. Det lover ikke godt for den føling og det samarbejde, vi skulle have med hinanden.

Jeg beklager ligesom det ærede medlem hr. Andreas Hansen, at den højtærede undervisningsminister har haft hastværk med at udstede den kongelige anordning angående adgangen til universiteterne. I den tale, jeg holdt under finanslovbehandlingen, rettede jeg den henstilling til den højtærede minister, at der ikke skete noget på dette område, før ministeren havde haft føling med partierne. Dette spørgsmål rækker vidt, dets konsekvenser kan gå langt, og derfor finder jeg, at det er uheldigt, at ministeren ikke ventede med at udstede denne kongelige anordning, til partiernes repræsentanter havde haft lejlighed til at tale med derom. Nu er det gået sådan her, og så kan det også senere i andre tilfælde komme til at gå sådan, at man ved administrative handlinger faktisk binder Danmarks grænsepolitik på visse afgørende områder. Jeg beklager det i hvert fald meget stærkt.

Jørgen Gram: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for svarene på de forskellige spørgsmål, jeg havde stillet. Hvad der iøvrigt vedrører de nærmere enkeltheder, mener jeg bedst for sagens skyld kan behandles i et udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Andreas Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.